

DOHODA O STÍHÁNÍ A POTRESTÁNÍ HLAVNÍCH VÁLEČNÝCH ZLOČINCŮ EVROPSKÉ OSY

8. SRPNA 1945

Poněvadž Spojené národy prohlásily opětovně svůj úmysl postavit válečné zločince před soud;

a poněvadž Moskevská deklarace z 30. října 1943 o německých ukrutnostech v obsazené Evropě stanovila, že ti němečtí důstojníci, mužstvo a členové nacistické strany, kteří byli zodpovědni za spáchané ukrutnosti, nebo se jich zúčastnili; budou poslání zpět do země, kde jejich ohavné činy byly provedeny, aby tam byli souzeni a potrestáni podle zákonů těchto evropských zemí a svobodných vlád, které v nich budou vytvořeny;

a poněvadž o této deklaraci bylo stanoveno, že není na újmu případům hlavních zločinců, jejichž trestné činy nelze zvlášť zeměpisně umístit a kteří budou potrestáni společným rozhodnutím spojeneckých vlád;

uzavřeli tedy nyní vláda Velké Británie, vláda Spojených států, Prozatímní vláda Francouzské republiky a vláda Sovětského svazu (v dalším nazývané „Signatáři“ jednající v zájmu Spojených národů, svými řádně zplnomocněnými zástupci tuto dohodu.

ČLÁNEK 1.

Po dohovoru s Kontrolní radou pro Německo bude zřízen Mezinárodní vojenský soudní dvůr pro trestní řízení s válečnými zločinci, jejichž trestné činy nelze zvlášť zeměpisně umístit, bez ohledu na to, jsou-li obviňováni jednotlivě anebo jako členové organizací či skupin anebo v obou vlastnostech.

ČLÁNEK 2.

Složení, pravomoc a úkoly Mezinárodního vojenského soudního dvora budou určeny v Statutu připojeném k této dohodě, kterýžto Statut bude podstatnou částí této dohody.

ČLÁNEK 3.

Každý ze Signatářů učiní nutná opatření, aby pro vyšetřování obvinění a pro soudní řízení byli dáni k dispozici hlavní váleční zločinci jim zadrženi, kteří mají být souzeni Mezinárodním vojenským soudním dvorem. Signatáři se také co nejvíce přičiní, aby pro vyšetřování obvinění proti nim a pro jejich souzení před Mezinárodním vojenským soudním dvorem byli dáni k dispozici i ti hlavní váleční zločinci, kteří nejsou na území žádného ze Signatářů.

ČLÁNEK 4.

Tato dohoda nebude v ničem na újmu ustanovením daným Moskevskou deklarací o navrácení válečných zločinců do zemí, kde spáchali své zločiny.

ČLÁNEK 5.

Každá vláda Spojených národů může přistoupit k této dohodě oznámením učiněným diplomatickou cestou vládě Velké Británie, která zpraví ostatní Signatáře a přistoupivší vlády o každém takovém přístupu.

ČLÁNEK 6.

Tato dohoda nebude v ničem na újmu pravomoci nebo oprávněním kteréhokoliv státního nebo okupačního soudu, který již byl zřízen nebo bude zřízen na kterémkoli spojeneckém území či v Německu k souzení válečných zločinců.

ČLÁNEK 7.

Tato dohoda vstoupí v platnost v den podpisu a zůstane v platnosti po dobu jednoho roku, i potom nadále s tou výhradou, že každý Signatář může oznámit jeden měsíc napřed diplomatickou cestou svůj úmysl jí rozvázat. Takové rozvázání nebude na újmu žádnému řízení, které je již zahájeno a žádným nálezům, které již byly vyneseny podle této dohody.

Tomu na důkaz opatřili podepsaní tuto dohodu svým podpisem.

Dáno v Londýně dne 8. srpna 1945 ve čtyřech vyhotoveních, z nichž každé je sepsáno anglicky, francouzsky a rusky a každý text bude stejně autentický.

Podpisy